

EGYHÁZASRÁDÓCI HÍRMONDÓ

XX. ÉVFOLYAM, 170. SZÁM

ÖNKORMÁNYZATI KIADVÁNY

2022. március

Lelkész-beiktatás Egyházasrádócon

Csaknem 40 év telt el a legutóbbi lelkész-beiktató ünnepi istentisztelet óta falunkban, s reméljük, legalább ugyanennyi évet várat majd magára a következő alkalom. Pető Gábor Márk lelkész feleségével, Pető Tímeával és két kislányukkal, Júliával és Nórával már 2021-ben megkezdte szolgálatát az egyházasrádóci, a rádóckölkedi és a sorok-melléki gyülekezet élén, de hivatalosan február 26-án iktatták be hivatalába. Az egyházasrádóci Református Templomban megrendezett ünnepi istentiszteletre természetesen a rádóckölkedi és a sorok-melléki gyülekezet tagjai is meghívást kaptak, de több környező település gyülekezeteiből is érkeztek delegációk a nagy eseményre. A beiktató istentisztelet minden lelkész életében az egyik legnagyobb esemény, így érthető, hogy az egyik legpompásabb ünnepség is egyben, gyönyörűen felvirágozott templomi környezetben, egyházi és világi szereplők áldásaival kísérvé.

A gyülekezetet a Nt. Farkas Gergely lelkész köszöntötte, majd egy éneklet követően a Ft. Steinbach József, a Magyarországi Református Egyház Dunántúli Református Egyházkerületének püspöke hirdette a beiktató ígét. A Ft. Máté László Egyház Kerületi lelkészi főjegyző énekét követően a Nt. Szabadi István, az Órségi Református Egyházmege esperese iktatta be szolgálatára Pető Gábor Márk lelkípásztort, majd a palástos lelkészek áldása

következett, köztük új lelkészünk hitveséé, mely így hangzott: „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent”. Érthető, hogy felesége szájából hallva ezt az ígét ellágyult új lelkészünk arca, hiszen ez volt az esküvői fogadalmuk szövege, így személyes tartalommal is bír számukra.

Pető Gábor lelkípásztor rendkívül meghatóan beszélt az előtte álló út szépségeiről, arra biztatva a gyülekezetet, hogy szeretettel, egymás iránti odafigyeléssel elnyerhetik az Isten jóindulatát, s ezzel a lelki boldogságot. Említést tett a szomszédunkban dúló háborúról, s a segítő szándék fontosságáról a nehéz időkben. Ezt követően a Nt. Szentgyörgyi László lelkípásztor megnyitotta az ünnepi közgyűlést.

Szabó Gábor presbiteri főjegyző, Dr. Juhász Sándor egyházmegei főgondnok, a Nt. Szentgyörgyi László, Rátkai Imre plébános és Stift Zoltán plébános köszöntőjét követően a Rádóci Énekkar előadásában hallgathattunk meg két egyházi éneket.

A világi vezetők köszöntőbeszédeit V. Német Zsolt képviselő - miniszteri biztos kezdte, majd Derks Wilhelmus Josephus polgármester (Egyházasrádóc) s végül Mező Gábor polgármester (Sorkikápolna) zárta a sort. Ezt követően Dr. Balikó Zoltán lelkípásztor és Dobrovics László egyházasrádóci főgondnok baráti hangvétellő köszöntője következett. Az ünnepi istentisztelet a Ft. Steinbach József püspök áldásával zárult, majd a gyülekezet a Für Lajos Kultúrházban megrendezett szeretetvendégségen folytatta az ünneplést.

Ne hagyjátok a templomot!

Az iskola, a család és az egyház együttműködésének fontosságáról, a nevelés terén végzett értékteremtő tevékenységéről így vallott Szakál Péter esperes lelkész 2001-ben:

„Az Egyházasrádóci Református iskola 1948. június 15-én befejezte működését községünkben, pedig évszázados itteni működését, szolgálatát három szó határozta meg: Istennek, Hazának, Tudománynak. Ám sajnos ennek a három szónak, mint bűvő pataknak túrnie kellett. Csak emlékekben él tovább. Jöttek az egyházközségre nézve nehéz évek és évtizedek, ám lehet, hogy ezek az idők ebből a szempontból az új iskolára nézve is nehezek voltak. A falu egy homogén közösség volt még ekkor. Ám mégis az évtizedek hanyattatásai miatt az egyházközség már-már elfelejtette, hogy milyen is az iskola, és az iskola – mint intézmény csaknem elfelejtette, hogy milyen az Egyház.

Mit adhatunk, mit ajánlhatunk, mint egyház, az új évezred küszöbén a településünk iskolájának? Németh László szerint: „A kultúra nem tudás, nem művészi produkció, hanem valami életet szabályozó elv, amely egy embercsoport minden tagjának belső mágnesé, irányítója.”

Nos, mint az Egyházasrádóci Református Egyházközség lelkipásztorának az a véleményem, hogy ez a belső mágnes elképzelhetetlen Isten, vagy legalábbis Istenkeresés nélkül. Ezért érezzük számosan úgy, hogy a mai „értéksemlegesnek” hazudott világban vannak értékei egyházunk tanításainak, elveinek az oktatás terén is. Hiszen a reánk zúduló információáradatban (nagyraoszt értéktelen), egyre többen keresik a „tisza forrást”, az abszolút értékeket és a hiteles kitanult embereket.

Egyházközségünk évszázadok óta arra próbálta tanítani híveit, hogy az iskola és diákjai az egyház „veteményes kertjei”, a családok, a tanítók pedig a „kertészek”. E tanítás, állítom nem volt eredménytelen, hiszen számos egyháztagunk adományainak jóvoltából több szegény sorsú gyerek iskoláztatását biztosította az egyházközségünk.

Több, egyházunk tehetségmentő alapítványa jóvoltából felsőbb iskolába jutottak közül Dr. Für Lajos exminiszterre utalnék, aki 1941-től kezdődően az akkori lelkipásztor és rektortanító javaslatára

kedvezményesen tanulhatott tovább a Csurgói Református Gimnáziumban.

Az egykor öt gimnáziumba segítő Református Egyházközség és iskolája iránti hálájából 2001. évben Egyházközségünkben „Tehetségmentő Alapítvány”-t hozott létre, hogy a mai hátrányos helyzetű és egyházunkba tartozó, továbbtanulni vágyó gyerekek is felsőbb iskolába kerülhessenek. Mert nemcsak egykor, de hiszem, hogy ma is megállja helyét a költő versszaka és egyben próféciája”:

„Kis fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek
A nagyapáink, nagyanyáink
Szemébe biztatás vagy vád;
Ne hagyjátok a templomot
A templomot s az iskolát!”

(Reményik Sándor: Templom és Iskola, 1925)

Az interjút szakdolgozatához készítette Horváth Gáborné iskolaigazgató, 2001-ben

A Für Lajos által alapított **Tehetségmentő Alapítvány** ma is élő szervezet (célkitűzése továbbra is a nehéz körülmények között élő, egyházi iskolákban továbbtanulni szándékozó gyermekek segítése), melyet az adója 1%-ával bárki támogathat!

Tehetségmentő Alapítvány: 18892114-1-18

Pető Tímea lelkészasszony **minden csütörtökön 10 órától** felekezettől függetlenül várja a **református parókiára** a kisgyermekes anyukákat a **Baba-mama körbe!**

Változás a református lelkész elérhetőségében!

Az eddigi vezetőkes telefonszám már nem él, helyette hívható:

Pető Gábor Márk lelkész: 0630/354 06 59
e-mail: **petogaborm@gmail.com**

50 éves osztálytalálkozó Egyházasrádócon

A találkozó lelkes szervezői megkeresték az Egyházasrádóci Hírmondót, hogy 50 éves osztálytalálkozójuk felhívását közlétegyék márciusi lapszámunkban. Örömmel vettük a felkérést, s a település közösségi oldalán is megosztottuk a hirdetményt. Reméljük, segítségünkkel minden osztálytársat sikerül felkutatni! A szervezők közül néhányan vállalták, hogy iskolai emlékeiket papírra vetve megosztják azokat az olvasókkal, hogy bepillantást nyerhessünk egy fél évszázaddal ezelőtti iskola működésének rendjébe:

„Jóleső izgatottság, kellemes félelem, mérhetetlen kíváncsiság, jobb esetben ezeket érezzük az osztálytalálkozók előtt. Persze, minél távolabb az utolsó találkozás - jelen esetben 50 év-, annál nagyobb az izgalom. Megismerjük majd egymást? Jaj, mennyit híztam! Ki szerezte a legjobb állást? Ki érte el a legtöbbet az életben? De ez mind nem fontos, mi nem egy dicsekvő-verseny részesei akarunk lenni, ki tud nagyobbat mondani, hogy a másikat a földbe döngölje! Mi boldogan várjuk a találkozást, hogy emlékezhessünk az együtt töltött diákévekre. 50 év után már sajnos nem jön-jöhet el mindenki, mert néhányan

már nincsenek közöttünk. Fájdalmas szívvel emlékezünk rájuk..... Most bánhatjuk igazán, hogy nem kerültek megrendezésre korábban a találkozók, akkor talán még velük is együtt lehetünk volna! Remélem, akik eljönnek a találkozóra egy kellemes ebéd mellett vidáman nosztalgiáznak majd az együtt töltött időkről. Jól fog esni egy kicsit megmártózni a múltban! Meg kell állapítanunk, más volt a világ akkor. Talán csöndesebb, egyszerűbb, gondtalanabb, lehet, hogy nyugodtabb is volt az élet akkor, de mégis szép volt! Jó volt ülni a kopott iskolapadban, szagolni az olajos padló illatát, nézni a régi falakat, melyek befogadtak, otthont adtak a betűvetés elsajátítására. Később 5. osztálytól már gyönyörű, új iskolába járhattunk, ahol minden a kiváló oktatás rendelkezésére állt: fizika-szertár, kémia-, és biológia labor, modern tornaterem, sportpályák stb. Nyolcadik év végén könnyes szemmel ballagtunk el, bízva a mielőbbi viszontlátásban, ami sajnos csak 50 év után válhat valóra. Osztálytalálkozónkon látni fogjuk, milyenek lettünk, amikor már valóra váltottuk az álmainkat, vagy amikor elengedtük azokat. Talán megtaláljuk, amit mindnyájunknak meg kellene: új reményeket és álmokat!”

Guzmics Károlyné Bor Mária

folytatás a 4. oldalon....

Osztálykép, 4. évfolyam

„A tanórai szünetekben, ha az ügyeletesek (tanár, diák) nem kukkantottak be az osztályterembe, karizmainkat tettük próbára azzal, hogy a dobogón lévő tanári asztalon próbáltuk a kézenállást. Az ügyesebbek, az izmosabbak a parkettáról, a többiek a dobogóról indulva teljesítették a „feladatot”. Főként a fiúk jeleskedtek.

Az iskolai műsorok (márc. 15., márc. 21., ápr. 4., nov. 7.) rossz idő esetén az első emeleti lépcsőfordulóban - ez jelenleg az első épület - zajlottak. A közönség a földszinten, ill. az emeleten közel a lépcsőhöz zsúfolódva állt. Látni ugyan nem sokat lehetett, de a szerencsésebbek hallottak is valamit. Az énekkart biztosan!

Talán az 5. évben történt, hogy egy alkalommal gyakorlati - ilyen is volt! - órán a TSZ-majorba látogattunk. Ott meg lehetett kóstolni a silót. Savanykás íze van – mondták a bátrak. Egyébként a gyakorlati órák tényleg gyakorlatiasak voltak: horgoltunk, kötöttünk, zoknit stoppoltunk stb. Ma mennyi pénzt meg lehetne spórolni stoppolással! Nyáron is dolgoztunk az iskolakertben. Beosztás szerint mentünk gyomlálni, gyümölcsöt szedni, vagy ami idénymunka adódott. Jól esett a munka. Nem emlékszem, hogy emiatt morogtunk volna. S persze jó volt az osztálytársakkal találkozni a szüenidőben.

Némelyikünk a kottaolvasás alapjait nem sajátította el alsóban. A kölkedi suliban mi nem láttunk ilyen. Így eshetett meg a következő párbeszéd:

Énektanárunk a pad szélén ülve rábök egy hangjegyre
- Mi-vel kezdődik.

Én kérdésnek hallottam, ezért válaszoltam....

- Fá-val. - Mire ő....

- Fa a te fejed!

Hideg téli napokon, hóban korabeli „mezben” – legfeljebb egy melegítő-felsőt vehettünk fel – kemény edzéseken készültünk a kézilabda meccsekre. Edzettek voltunk, nem emlékszem gyakori megbetegedésekre. Arra igen, hogy Körmenden többször játszottunk meccset a jelenlegi múzeum ablakaitól nyugatra fekvő salakos pályán. Térdünk, könyökünk gyakran bizonyította lelkesedésünket.

Nagy létszámú osztályunkban négy úttörőör volt. A tagok a demokráciát gyakorolva – ez most nem vicc! – maguk választották meg a tisztségviselőket. Az önálló erdei, mezei őrsi túsók élvezetesek voltak. Szüleink megbíztak bennünk, illetve a közbiztonság is más volt akkoriban. A két lányör – Napsugár és Mókus (később talán ebből lett a Furge Szarvas?) – gyakran rivalizált egymással. Az úttörők számára voltak táborok. Körmend-hegyalján még szaktáborokat is szerveztek. Az orosz szaktáborban pl. oroszul próbáltuk a versírást. Ezek a költemények nem váltak

sem az orosz, sem a magyar irodalom gyöngyszemeivé!” **Kovácsné Gueth Ibolya emlékei**

„Nagyon vártam az első táborozást. Nem tudtam elképzelni, milyen lesz Fadd-Dombori. A Dunakanyarban volt, mesés környezetben. Az öt ott töltött nap alatt, nagyon jó programok voltak a víz mellett, a Duna parton. Többek között lehetőségünk nyílt csónakázásra is. Egy szép napsütéses napon - míg élek, nem feledem azt a napot - csónakázni szertetem volna menni. De nagyon féltem, mert még soha nem ültem csónakban. Nem kell félned - nyugtatott meg a tanár úr - és már evezett is befelé, a folyó közepe felé. A csónak himbálózott, azt hittem rögtön a folyóba borulunk. Rettenetesen féltem. De lassan-lassan megnyugodtam, legyőztem a félelmemet, látva körülöttem, csak víz és víz! Csodálatos volt! Egy óra múlva boldogan szálltam partra, élményekkel gazdagodva. Miről maradtam volna le, ha a félelemtől reszketve, nem mentem volna csónakázni?!”

Kelemen Józsefné Kántor Ilona emlékei

„Talán emlékeztek, gyakorlati órán tanultunk zoknit stoppolni is. Házi feladatként otthon meg kellett egy zoknit stoppolni, és bemutatni. Nem ez lehetett az erősségem, mert teljesen vállalhatatlanra sikerült. Elkezdtem anyukámat kérlelni, csinálja meg helyettem, csúnyábbra kicsit, mint általában, és senki sem tudja meg. Addig rágtam a fülét, míg beleegyezett. Másnap a tanárnő ránézett, és csak ennyit mondott: Mondd meg anyukádnak, hogy szépen tud stoppolni.”

László Judit emlékei

Két koki története

„1. Egyik testnevelés órán magasat-ugrottunk. Háromszor futottam neki a számomra örült magasnak tűnő lécnak, de mindannyiszor megálltam előtte, nem mertem ugrani. Tudtam, nem viszem át! Egyszer csak hallom Müller Tanár Úr hangját:

- Wellllllisch!

Lehajtott fejjel mentem oda hozzá, szó nélkül adott a fejemre egy hatalmas kokit. Ezután nem volt olyan magasság, amelynek ne mentem volna neki. Középiskolában én voltam a legjobb magasugró.

2. Kézilabdáztunk a pályán az udvaron. A pályát sziklakert szegélyezte, sok virággal és nagy kövekkel. Szabály volt, hogy a kövekre nem lehet lépni, a lépcsőt kellett használni. Persze ez csak akkor volt igaz, ha tanár is volt a közelben. Egyszer lement a labda, körbe néztem, nem láttam senkit és semmit. Ráléptem egy kőre.....

folytatás az 5. oldalon

- Wellllisch!

Tudtam mi következnek..... De ez a két koki örökre megmaradt az emlékezetemben. Megtanított arra, hogy vannak szabályok, amelyeket mindenkinek egyformán be kell tartani!" **Wellisch Katalin emlékei**

A kézilabda-csapat

MEGHÍVÓ!

Tisztelt Horváth Gáborné tanárnő és Nagy Endre tanár úr!

Tisztelettel és szeretettel meghívja Önöket az egyházasrádóci Kossuth Lajos Általános Iskola 1972-ben végzős nyolcadikos osztálya 50 éves Jubileumi 2022.május 14- én tartandó osztálytalálkozóra! Szeretnénk személyesen is felkeresni Önöket! Megjelenésükre feltétlenül számítunk!

Kedves Osztálytársak!

Szeretettel meghívunk az 50 éves Osztálytalálkozónkra! Találkozás az iskolában, 2022.május 14-én 10 órakor! 1972-ben voltunk végzős nyolcadikosok. Azóta 50 év eltelt. Ez idő alatt sajnos egyszer sem szerveztünk találkozót. Hogy miért, mi volt az oka? talán Pató Pál úr bőrébe bújtunk "Ej ráérünk arra még!" De most itt az idő! Nem várhatunk tovább! 50 év hosszú idő, már biztosan mindannyian nagymamák és nagypapák vagyunk. Van mit mesélni az 50 év történetéből! Sajnos már kedves osztályfőnökeink, tanáraink közül sokan nem lehetnek velünk! Kegyelettel és tisztelettel emlékezünk meg róluk! Osztálytársaink közül is hatan eltávoztak közülünk. Szomorú szívvel emlékezünk rájuk!

Emléküket örökké megőrizzük! Ezért kérünk benneteket, 50 év alatt egyszer gyertek el Találkozunk, éljük meg újra az együtt töltött 8 évet! Szép Diákkor! Boldog Idő! Jöjj vissza egy szóra!

A fiúk

1-8.osztály
1964-1972

Osztályfőnök:
Müller Arnoldné
Müller Arnold
Dr. Krisch Lipótné
Darvas Sándorné

1. Ágoston Rozália	19. Németh Márta
2. Antal Rozália	20. Nemsem József
3. Bor Mária	21. Papp Gyula
4. Csoknyai István	22. Porpáczi Erika
5. Dugmanics Sándor	23. Porpáczi József
6. Erhardt László	24. Rádóczi Piroska
7. Fölnagy Anna	25. Sákovics Ilona
8. Gueth Győző	26. Schmalc Ibolya
9. Gueth Ibolya	27. Skrapits Tibor
10. Horváth Károly	28. Szántó Zoltán
11. Horváth László	29. Szucsányi Béla
12. Kántor Ilona	30. Tóth László
13. Katona Sándor	31. Török Erzsébet
14. Koltai Lívia	32. Vilics József
15. Laczó Mária	33. Vilics Zsuzsa
16. László Judit	34. Virág Irén
17. Murányi Andor	35. Wellich Katalin
18. Nagy József	36. Zelles Jolán

Álmom, hobbim, életem: Roncsderby

Hogy mi jellemez egy roncsderby versenyzőt? Nem könnyű megválaszolni, de az autók és azok megbütykölése iránti rajongás biztosan, s ehhez párosul nem elhanyagolható mennyiségű kalandvágy. Ez egy furcsa világ, mely képes beszippantani az embert, különösen egy serdülő gyermeket, aki ebben az izgalmas, benzinszagú közegben nő fel. Így történt ez Csoknyai Leventével is, aki édesapja hobbiját gondolta tovább, és lett belőle a Dunántúl egyik legsikeresebb roncsderby pilótája.....

- Hány évesen kezdél roncsderbyzni?

Tizenhárom éves voltam, mikor először felvettem édesapámnak, hogy én is szeretném kipróbálni ezt a sportot. Akkoriban már rendszeresen segített nekem szerelni, több roncsderby autót is javítottunk, mert a faluból többen is versenyeztek. Nem mindenki tudta önállóan javítani az autóját, ezért apu karosszerialakatosként besegített. Életre szóló barátságok születtek, ez egy összetartó csapat.

- A szüleid támogatták a tervedet?

Igen, rövid hezitálás után... Persze féltettek - különösen anyukám - de látták bennem a lehetőséget, így mindenben a segítségemre voltak. Többször közösen átrágtuk magunkat a szabályzaton, hogy teljes körűen tájékozottak legyünk a sportágról.

- Hol tudtál gyakorolni?

A Gyöpszer fölötti mezei utakon, illetve ha a lehetőség engedte elmentünk hivatalos pályákra futni néhány kört versenymentes időszakokban.

- Anyagilag mennyire támogatott ez a sportág?

Sajnos nem igazán. Állami támogatás egyáltalán nincs, és szerencsésnek mondhatja magát, aki talál szponzort. Ez egy költséges sport. Aki belevág, számol vele, hogy nem olcsó hobbist választott. Én még mindig az első autómmal versenyzek, ha azt vesszük, már ezzel is spóroltam.

- Van nevezési díj a versenyeken?

Igen, versenyenként 20 ezer forint. Idén a versenykiírás szerint 12 verseny lesz, ez kivételesen soknak számít, de örülök a lehetőségnek, mert az elmúlt években a pandémia miatt sok verseny elmaradt. Persze minden versenyre oda is kell jutni, és ez sokszor költségesebb, mint a nevezési díj. Ezek az autók nem rendelkeznek rendszámval, így csak autómentő tudja szállítani őket. Nekünk van saját trailerünk, de nem mindenki ilyen szerencsés. A szállásra nem nagyon költünk, általában a pálya mellett kempingezünk. Már előző este leutazunk a verseny helyszínére, és letáborozunk a pálya mellett a depóban. Itt alakultak ki

a barátságok is. Közösen ülünk este a tűz mellett, sztorizunk, sütögetünk, nagyszerű a hangulat. Aztán persze másnap a pályán már nem annyira baráti a viszony, ott már mindenki győzni akar.....

- Egyénileg, vagy csapatban versenyzel?

Egyénileg, de tagja vagyok a Szombathelyi Auto-Crash Sport Egyesületnek, így az eredményeim az Egyesület hírnevét is öregbítik. Az Egyesület 2021-ben volt 20 éves. A csapatvezetőnk, Pintér Endre többekkel együtt kezdetben Ausztriába járt át versenyezni, onnan jött az ötlet, hogy Magyarországon is van értelme ezzel a sporttal foglalkozni. Az akkori ismeretségi köréből még mai napig is vannak osztrák versenyzői az Egyesületnek, akik itt is, és osztrák egyesületeknél is versenyeznek.

- Több egyesület működik Magyarországon?

Jelenleg kilenc aktív egyesület van bejegyezve a MORSZ-nél, vagyis a Magyar Országos Roncsderby Szövetségnél. Idén átestek egy névváltozáson, DURSZ lett belőle, mely már kifejezetten a dunántúli régióra összpontosít.

- Ez hány versenyzőt jelent?

Körülbelül 200 tag van az egyesületeknél, ebből nagyjából 100 aktív versenyző, a többiek egy-egy ikonikus pálya kedvéért versenyeznek.

- Vannak műszaki előírások az autókra?

Igen, nagyon szigorúak a szabályok, minden verseny előtt van gépátvétel, amikor a bírók műszakilag ellenőrzik a kocsikat. Ha valamit nem találnak rendben, az időmérő futam kezdetéig adnak rá időt, hogy kijavítsd a hibát, különben kizárnak a versenyből. A futamok alatt is több bíró van a pálya szélén, akik piros és sárga zászlókkal jelzik, ha valami szabálytalanság történt. Ha valamelyik autó felborul, azonnal leállítják a versenyt, és újrarájtolnak. A célvonalnál egy teherautón, vagy egy kamionon ül 5 bíró, akik minden körben feljegyzik a sorrendet, így újrarájtolás esetén ez alapján áll fel a sorrend.

- Az időjárás mennyire befolyásolja a versenyt?

Mivel nincs az autóknak szélvédője, csak rács, elég vacak, ha sártengerben autózunk, de emiatt nem szokták lemondani a versenyt, ez a sportághoz tartozik. Ha nagyon felázik a pálya, előfordul, hogy elhalasztják a versenyt, de ha csak lehet, megtartják. Volt már olyan, hogy egész napos eső után szinte tóvá változott a pálya, izgalmas volt.....

Az időjárás miatt elhalasztott versenyeket az éves versenyrend végén tudják csak megrendezni, ami általában szeptember végéig tart. Ősz végétől tavaszig szünetel az idény, senkinek sem lenne jó, ha dideregve vezetnénk.

folytatás a 7. oldalon

- **Mikor volt az első versenyed?**

2018-ban, 15 éves koromban. Azon az éven kezdtem a Rázsó Imre Szakközépiskolában tanulni autószerelést. Nagyon izgultam, annál is inkább, mert az autóm az utolsó pillanatban készült el, az egyik kerék nem fékezett megfelelően. Még versenyoveralloom sem volt, kantáros nadrágban és acélbetétes bakancsban vezettem, amit a szabályok ugyan megengednek, de nem túl kényelmes, mert nem érzi az ember a pedálokat. A versenyt Szombathelyen rendezték, de így is ott aludtunk a szüleimmal a pálya mellett. A reggeli időmérő edzésen 3. helyezést értem el. Volt előttem egy tapasztalt sofőr, jóval erősebb autóval (azóta is nagyon jó barátom ez a versenyző), mint az enyém, így nem éreztem magam nagyon esélyesnek. Az 1. futamban sikerült megtartanom a 3. helyemet, de sajnos egyszer csak leállt az autó alattam. Az egyik csapattárs tudott adni üzemanyag-szivattyút, így az utolsó pillanatban tudtam csak felállni a 2. futamhoz, az utolsó helyre, mivel az 1. futamot nem fejeztem be. Az esélytelenek nyugalmával rajtoltam, de már az 1. kör végén a 4. helyen voltam, s újra feltűnt előttem a „nagy rivális”. Csodával határos módon az utolsó pillanatban sikerült megelőznöm, így az 1. helyen végeztem. Ennek köszönhetően az utolsó futamban az 1. helyről rajtoltam, de egy újabb műszaki hibának köszönhetően visszacsúsztam az 5. helyre. Így a nap végi összesítésben lecsúsztam a dobogóról, de 5. helyezettként oklevelet kaptam. Ezt nagyon biztató kezdésnek értékeltük. Az első szezon rövid volt, mindössze 3 versenyt szerveztek, amiből kettőn tudtam elindulni.

- **Mikor léphettél fel először a dobogóra?**

Rögtön a következő szezonban, 2019-ben. Kilenc versenyből hétszer indultam el, és minden versenyről kupával jöttem haza. A 3. versenyen, Kustánszegen az 1. helyen végeztem. Az eredményeimnek köszönhetően ebben az évben felfigyeltek rám, fiatal korom ellenére valódi ellenfélnek tekintettek, ami szinte jobban esett, mint a dobogón állni. Egyre több versenyre kísértek el a barátaim is, ami szintén nagyon erős lelki támaszt jelent.

- **Mikortól versenyzel felnőtt kategóriában?**

2020-ban léptem felnőtt kategóriába, bár ez egy csonka év volt a covid miatt. Kezdetben amatőr kategóriában próbáltam ki magam, ahol nem számít, milyen autóval versenyzel, nincsenek műszaki megkötések. 2020-ban már felnőttként közép kategóriában kezdtem az idényt, ami 1600 köbcenti fölötti autók számára áll nyitva (lehetnek első, vagy hátsó meghajtásúak, de az összerék-meghajtás tilos), felső határ nincs. Az ez alatti kategóriát átugrottam,

mivel az autóm adott volt, azzal az elején tudtam amatőr kategóriában is versenyezni, most pedig a közép-kategóriában. Sokan évekig maradnak amatőr kategóriában, amíg ki nem hozzák belőle a maximumot, de én két év után kiegyenlítősebb erőviszonyok mellett szerettem volna megméretettni. Mivel új volt még nekem ez a mezőny, nem vártam sokat, de év végén pontegyenlőséggel a ranglista 3. helyén álltam, ami annyit jelent, hogy a 2. helyezett azért előzött meg, mert több alkalommal futott be az 1. helyen.

A 2020-as gálán a 3. helyezéért járó díjjal

- **Milyen volt a tavalyi évéd?**

2021-ben túl nagy fejlesztéseket már nem végeztünk az autómon. Összesen 6 versenyt rendeztek, mindegyiken indultam. Elsődleges célom az volt, hogy javítsak a 3. helyemen. Már év elején világossá vált, hogy a között a 3 versenyző között vagyok, akik a dobogón fognak állni, csak a rangsort illetően maradtak még kérdések. Az utolsó verseny előtt 10 ponttal állt előttem egy versenyző, ekkorra már biztos volt, hogy ő nyeri a bajnokságot. Így az utolsó verseny tétje az volt, hogy 2. vagy 3. helyen végzek. Az 1. futam megnyerését követően a 2. futamban megállt alattam az autóm, s úgy tűnt el kell engednünk ezt a versenyt. Aztán mégis sikerült megoldani a problémát, még az ellenfelek is odajöttek „ötletelni”. Néhány perccel a 3. futam előtt még nem tudtam sebességbe tenni az autót, így féltő volt, hogy el sem tudok indulni, de óriási szerencsém volt, a kocsi kitartott. Sikerült felküzdenem magam a 3. helyre, amit részben egy profi versenyzőtársam előzékenységének is köszönhetek, aki maga elé engedett, tudván, mi a verseny tétje. Épp az a versenyző volt előttem, akivel a dobogó második fokáért harcoltunk, s az utolsó kör utolsó kanyarjában mindössze egy motorháztető-hosszal sikerült megelőznöm. Így 2021-ben az országos ranglista 2. helyén végeztem a kategóriámban, az egyesületem pedig elnyerte a bajnoki címet.

folytatás a 8. oldalon

- **Szeretnél nagyobb kategóriába lépni?**

Egyszer biztosan, de most még túlságosan ragaszkodom a kocsimhoz. Lehet, hogy ez versenyzői babona, de nagyon a szívemhez nőtt. Nagy-kategóriában ez az autó nem lenne elég, ott már összerék-meghajtású gépek vannak és engedélyezett a turbó feltöltő is. Úgy tervezem, még jó pár évig közép-kategóriában versenyzek, mert itt még van mit fejlődnöm, nagy kategóriában viszont a 0-ról kellene kezdenem.

2021. Levente az 1. helyen autózik osztrák versenytársa mellett

- **A bajnoki cím elnyerése mellett mi az életcélod?**

Nagyon szívesen versenyeznék Ausztriában, amihez csatlakoznom kell egy osztrák egyesülethez. Ez a következő álom. Meg persze igen, a bajnoki cím! A Rázsóban idén teszek szakmai vizsgát. Utána szeretnék egy szerelőműhelyben elhelyezkedni, hogy széles körű gyakorlatot szerezzek, aztán egyéni vállalkozásban szerelhessek. De a vidékről nem akarok elmenni.....

OVI – HÍREK

A „Meseház Ovi” Alapítvány, 2022. nevelési év első felére betervezett, óvodánkat támogató felajánlásainak kivitelezése megkezdődött. Elkészült a babaszoba bútor újra kárpitozása, mindhárom csoportban. Az óvoda felső épületének közösségi terét ismert mesefigurák alakjai díszítik. A művészi kivitelezés Barta Erzsébet – egykor községünkben élő-dekoratőr keze munkáját dicséri. Hátra van még, az udvar aszfaltos részének felfestése a – gyerekek által

kedvelt – szabadtéri játékokkal. A kivitelezés a tavasz folyamán elkészül.

Ezúton is megköszönjük a „Meseház Ovi” Alapítvány elnökének Csoknyai Beátának, valamint a Kuratórium valamennyi tagjának a támogatást.

FIGYELEM!

Tájékoztatjuk a község lakosságát, hogy április és május hónapokban az óvoda udvarán ismét megrendezésre kerül a VIRÁGVÁSÁR. Pontos időpontról a plakátokon és a szórólapokon tájékozódhatnak.

Várjuk régi és új vásárlóinkat, gyönyörű virágokkal, kedvező árakkal!

Ne utazzon, ne cipekedjen, vásároljon helyben, a jól megszokott magas minőségben!

Tisztelt egyházasrádóci lakosok!

A „Meseház Ovi” Alapítvány szívügye, hogy községünk óvodáskorú gyermekei, olyan színvonalú ellátásban, nevelésben és oktatásban részesüljenek, olyan tárgyi felszereltséggel rendelkezzen intézményünk, hogy a városi óvodák mellett büszkén megálljuk a helyünket.

Ugye Önnek is az a legfontosabb, hogy gyermekei, unokái felhőtlenül és örömmel élvezhessék az óvodáskor valamennyi szépségét?

Intézményünk valamennyi dolgozója azon munkálkodik nap, mint nap, hogy gyermekei, unokái mindent megkaphassanak, szép környezetben, fejlődésüket szolgáló közegben váljanak iskolára kész gyermekké.

Mit tud Ön tenni, ami még pénzébe sem kerül?

Az Ön jövedelemadóját, gyermekeire költheti, ahelyett, hogy az állami „nagy kalapba” kerülne!

Ha nem rendelkezik az 1%-al, akkor más rendelkezik a lehetőséggel!

Adónk 1 %-át adjuk vissza magunknak, gyermekeinknek!

Tisztelettel kérjük, támogassa a „Meseház Ovi” Alapítványt, munkahelyén adja le nyilatkozatát, hogy adója 1 %-át alapítványunk javára kívánja felajánlani!

„Meseház Ovi” Alapítvány Egyházasrádóc adószáma: 18896400-1-18

Köszönjük megtisztelő felajánlásait!

A Meseház Ovi Alapítvány Kuratóriuma

BÖLCSŐDEI HÍVOGATÓ

Kedves Szülők és leendő bölcsődés
gyerekek!

2022. április 05-én és 6-án 9.00 - 10.00 óra
között lehetőség nyílik betekinteni, megismerkedni
intézményünkkel, az ott dolgozókkal, a bölcsőde
napirendjével, a felvételi jelentkezés menetével és
a beszoktatás folyamatával.

Nagy szeretettel várunk mindenkit!

Továbbá tájékoztatjuk a Szülőket, hogy a
bölcsődébe való beiratkozás:

**2022. április 12-én 7.00 - 17.00 óráig, illetve
13-án 7.00 - 15.00 óráig lesz.**

Szükséges dokumentumok: gyermek TAJ kártyája,
lakcím kártyája, szülő személyi igazolványa,
lakcímkártyája.

JÓ TUDNI!

Háziorvosi rendelés:

Hétfő: 13:00-17:00
Kedd: 13:00-17:00
Szerda: 8:00-12:00
Csütörtök: -
Péntek: 8:00-12:00

Gyógyszertár nyitva tartása:

Hétfő: 13:30-17:00
Kedd: -
Szerda: 8:30-12:00
Csütörtök: -
Péntek: 8:30-12:00

Fogorvosi rendelés:

Kedd: 8:00-14:00
Szerda: 8:00-14:00
Csütörtök: 12:00-18:00
Időpont kérés: 528-036

A Könyvtár nyitvatartási rendje:

Hétfő: 16:00-18:00
Szerda: 16:00-18:00
Vasárnap: 9:00-11:00

Rátkai Imre fogadóórja a Plébánián:

Hétfő-Péntek: 9:00-12:00

Katolikus Egyház: 420-111

Katolikus miserend:

szombaton 16 óra 30 perc,
vasárnap 8 óra 30 perc

Református istentisztelet:

Vasárnap 10 óra

Pető Gábor Márk református lelkész

telefonszáma: 0630/354 06 59

email: petogaborm@gmail.com

Közérdekű telefonszámok:

E-on hibabejelentés: 0680/533-533
E-on ügyfélszolgálat: 0640/220-220
Égáz hiba-bejelentés: 0680/820-141 és
0680/440-141
Vasivíz hiba-bejelentés: 06/80 201 232

Orvosi rendelő: 420/006 és 0630/787-5508
(rendelési időben hívható. A rendkívüli helyzetre való tekintettel kérjük, többször próbálkozzanak a rendelő elérésével, mivel a rendelkezésre álló 4 telefonvonal folyamatosan terhelt)

Dr. Varga László: 30/901-68-83

Védőnő: 528-035

Fogorvosi rendelő: 528-036

Gyógyszertár: 420-010

Orvosi ügyeleti szolgálat *Körmend,*

Mentőállomás: 94/311-100

Posta: 528-033

Általános iskola: 528-008 és 528-009

Meseház óvoda: 528-016 és 528-017

Közzétett:

Kovács Gábor: 0630/742-8671

Az Egyházasrádóci Közös Önkormányzati Hivatal ügyfélfogadási rendje:

Hétfő: 13:00-16:00

Kedd: 8:00-12:00

Szerda: *nincs* ügyfélfogadás

Csütörtök: 8:00-16:00

Péntek: *nincs* ügyfélfogadás

A Rádóci SE hírei

Csapatunk megkezdte a tavaszt a megyei I. osztályban

A felkészülést január 18-án kezdtük, a játékosok hozzáállása remek volt, mindannyian tudták, hogy a célunk – ami nem más, mint a bennmaradás - csakis nagyon kemény munkával érhető el.

A télen távozott a csapatunktól Farkas Péter, viszont érkező is volt Varga Áron és Márovics Dávid személyében. Áron Tihanyból, Dávid pedig a HVSE csapatától érkezett hozzánk.

Sajnos a tavaszi első három forduló nem úgy sikerült, ahogy terveztük. A nyitányon a jó erőkből álló Táplán ellen szenvedtünk 3-1-es vereséget, majd a Répcelakot itthon sikerült legyőznünk. Sajnos azonban a Lukácsháza ellen alsóházi rangadón szenvedtünk 3-0-ás vereséget.

Bízunk a sikeres folytatásban!

Hajrá Rádóc!

Bali Bálint